

Türkiye Türkçesinde Yeni Bir Sıfat-fiil Eki: *-I*

Ahmet KARADOĞAN*

Özet: Bu çalışmada öncelikle herhangi bir ekin hangi şartlarda sıfat-fiil eki sayılabileceği ile ilgili ölçütler verilmiştir. Bu ölçütlere göre, dil bilgisi kitaplarında ve konuyla ilgili çalışmalarda sıfat-fiil ekleri arasında gösterilmeyen fiilden isim yapan *-I* ekinin de sıfat-fiil eki sayılması gerektiği söylenmiştir. Türkiye Türkçesiyle yazılmış çeşitli metinlerden seçilen örneklerle bu ekin tipik bir sıfat-fiil eki olarak kullanıldığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Türkçesi, Sıfat-fiil, Sıfat-fiil eki, *-I* eki

Türkçedeki sıfat-fiil ekleri bazı açılardan diğer eklerden farklıdır. Sıfat-fiil eklerinin *düzen*, *keser*, *tanıdık*, *geçmiş*, *gelecek* gibi kalıcı isim yapabilme özellikleri ve sıfat-fiillerin isimlere gelebilen çokluk, iyelik ve hâl eki gibi ekleri alabilmeleri dolayısıyla bu ekleri fiilden isim yapan ekler sınıfına dâhil etmek yanlış olmaz. Ayrıca, sıfat-fiiller kalıcı isim olmadıkları durumlarda da cümle içerisinde isim görevinde kullanılabilmektedir. Fakat, Türkiye Türkçesinin grameriyle ilgili çalışmalarda sıfat-fiil eklerinin kategorisi hakkında bir fikir birliği olduğu söylenemez.¹

Diğer taraftan, sıfat-fiil eklerinin öteki fiilden isim yapan eklerden farklılaşan önemli bir yönü vardır. Bu ekler her ne kadar fiilleri isimleştirirler de eklendikleri fiil tabanının tamlayıcı alabilme özelliğini kaybettirmezler. Hâlbuki bir fiil, diğer fiilden isim yapan eklerle isimleştikten sonra artık tamlayıcı alamaz. Hatta, fiilden isim yapan eklerden bazıları da sıfat olarak kullanılabilen kelimeler türetmelerine rağmen eklendikleri fiillerin tamlayıcı alabilme özelliklerini yok ettikleri için sıfat-fiil eki sayılamazlar. Meselâ, “ölü adam” ve “ölen adam” tamlamalarındaki *ölü* ve *ölen* kelimelerinin her ikisi de aynı fiilden türemiştir ve sıfat görevindedir. Ancak *ölü* kelimesindeki *-I* eki, fiilden sıfat türetmiş olmasına rağmen sıfat-fiil eki sayılamaz. Çünkü, *ölen* kelimesi tür bakımından isimleşmesine rağmen *öl-* fiil tabanı hâlâ tamlayıcı alabilmektedir. Bu tamlama, *geçen yıl hastanede kanserden ölen adam* biçiminde genişletilebilir. Buradaki “geçen yıl”, “hastanede” ve “kanserden” tamlayıcıları *öl-* fiilinin tabanına bağlanmıştır. Ancak aynı durum *ölü* kelimesi için mümkün

* Kırıkkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü / KIRIKKALE
ahkaradogan@yahoo.com

değildir; bu kelimedeki *öl-* fiil tabanı artık kesinlikle tamlayıcı alamaz. Dolayısıyla, *ölü* kelimesinin sıfat olarak kullanılmasının *kırmızı, uzun, ağır, güzel* gibi isim türünden kelimelerin sıfat olarak kullanılmasından hiçbir farkı yoktur. Bu kelimenin fiilden türemiş olması da durumu değiştirmez.

Bütün bunlardan sonra, bir ekin sıfat-fiil eki sayılabilmesi için iki önemli ölçüt olduğu söylenebilir:

1. Fiillerden sıfat olarak kullanılabilen kelimeler türetebilmek.
2. Eklendiği fiili tür bakımından isimleştirmesine rağmen fiil tabanının tamlayıcı alabilme özelliğini korumak.²

Bu iki ölçütten “fiilden sıfat türetebilme” özelliği bir ön şart, “tamlayıcı alabilme özelliği koruma” ise asıl belirleyici özellik olarak kabul edilmelidir. Bu arada, bir sıfat-fiili oluşturan fiilin tabanı tamlayıcı alabileceği gibi, sıfat-fiilin bütünü bir isim tamlaması vs. kelime grubunun asıl unsuru da olabilir. Dolayısıyla, sıfat-fiile bağlı unsurların sıfat-fiilin bütüne mi yoksa sıfat-fiili oluşturan fiilin tabanına mı bağlanmış olduklarına özellikle dikkat etmek gerekir. Çünkü, fiilin tabanına bağlanmamış olan unsurlar tamlayıcı sayılamazlar. Aşağıdaki cümleye bu açıdan bakılabilir:

[(Son sınıf öğrencilerinin) hafta sonunda geziye gidecekleri]]ni öğrendik

Bu cümledeki “son sınıf öğrencileri” unsuru, *git-* fiil tabanına değil sıfat-fiilin bütününe bağlanarak isim tamlaması oluşturmuştur. “Hafta sonunda” ve “geziye” unsurları ise *git-* fiil tabanına bağlanarak sıfat-fiil grubu oluşturmuştur.

Kimi çalışmalarda, bir ekin hangi şartlarda sıfat-fiil eki sayılabileceği ile ilgili herhangi bir ölçüt belirlenmediği için eklerin tasnifinde çeşitli hatalar yapılmıştır. Meselâ Ergin, *-DI* ekini *şıpsevdi, külbastı, beğendi, dedi kodu, gecekondu* gibi kalıplaşmış örneklerle “ihtiyatlı” olarak “partisipler” başlığı altında vermiştir (1993: 318). Yukarıda verdiğimiz iki ölçüt açısından bakıldığında bu ekin sıfat-fiil eki olarak kabul edilmesinin mümkün olamayacağı açıktır. Çünkü, gerçekte bilinen geçmiş zaman eki olan bu ekin kalıplaşarak isim türettiği bu örnekler sıfat olarak kullanılmadıkları gibi fiil tabanının tamlayıcı alabilme özelliği de tamamen kaybolmuştur. Yine Ergin tarafından *-mAll* eki de “partisipler” başlığı altında kalıplaşmış birkaç örnekle verilmiştir (1993: 318-319). Bu ek de fiilden sıfat türetebilmesine rağmen eklendiği fiil tabanının tamlayıcı alma özelliğini koruyamadığı için sıfat-fiil eki sayılamaz.

Fiilimsiler üzerine çok zamanlı bir çalışma yapmış olan Bayraktar da -DI ekini Ergin'in "ihtiyatla kabul etmek lazımdır" açıklamasıyla birlikte "sıfat-fiil ekleri" başlığı altında vermiş; ancak "Ekin kullanıldığı cümlelerin açıklamaları, bu ekin Karahanlı Türkçesinde sıfat-fiil eki olduğu izlenimini vermektedir" (2004: 86) demiştir. Fakat verdiği örneklerde -DI eki fiilden sıfat türetmesine rağmen, eklendiği fiili kalıplaşma yoluyla tamamen isimleştirmiş ve fiil tabanının tamlayıcı alma özelliğini ortadan kaldırmıştır.

Korkmaz, çalışmasında -Icl ekini "sıfat-fiiller" başlığı altında vermiştir (2003: 963-966). Verilen örneklerde -Icl eki fiilden sıfat türetmiştir, ancak bu örneklerin hiçbirinde -Icl ekinin eklendiği fiil tabanı tamlayıcı almamıştır. Zaten bu ekin Türkiye Türkçesinde sıfat türetmeye çok uygun bir ek olduğu bilinmektedir. Fakat, -Icl ekinin eklendiği bir fiil tamamen isimleşir ve fiil tabanı artık tamlayıcı alamaz. Dolayısıyla bu ekin de sıfat-fiil eki sayılabilmesi mümkün değildir.

Türkçede, isim türünden herhangi bir kelime söz diziminde sıfat olarak kullanılabilir. Bu açıdan bakıldığında, fiilden türemiş herhangi bir ismin de sıfat olarak kullanılması sıradan bir durumdur. Hatta, Türkiye Türkçesindeki fiilden isim yapan eklerin tamamına yakını, sıfat olarak kullanılabilen kelimeler de türetirler. Fakat, bir ekin sıfat-fiil eki sayılabilmesi için sadece fiilden sıfat türetmesi yeterli değildir; eğer öyle olsaydı *döküntü araba*, *yıkık ev*, *dalgın adam*, *bilge kişi*, *kıskanç kadın*, *çalışkan öğrenci*, *utangaç kız*, *korkak çocuk*, *yatalak hasta*, *uçarı genç* gibi örnekler bakılarak -tl-, -k-, -GIIn-, -GA-, -ç-, -GAN-, -gAç-, -Ak-, -AlAk-, -ArI eklerinin de sıfat-fiil eki sayılması gerekirdi. Hatta bu eklerden bazıları, -r / -Ar ve -mAz gibi bazı sıfat-fiil eklerine göre daha işlek olarak sıfat türetmektedir. Ancak, bu ekler eklendikleri fiilleri tamamen isimleştirdikleri için, fiilden sıfat türetmiş olsalar bile sıfat-fiil eki sayılamazlar.

Banguoğlu, eserinde sıfat-fiiller bölümünü çok kısa geçmiştir. Ancak araştırmacı, -ik ve -ili³ eklerinin eski sıfat-fiil ekleri olduğunu fakat günümüzde bu özelliklerini kaybettiklerini söylemiştir (2000: 424). Bu eklerin tarihî dönemlerde sıfat-fiil eki olarak kullanıldığını söylemek mümkün değildir. Çünkü -k eki eski dönemlerden beri eklendiği fiili tamamen isimleştirecek şekilde sıfat türetmektedir. Araştırmacı -ili ekinde ise kanaatimizce gerçek durumun tam tersini söylemiştir. Bu ek, Banguoğlu'nun söylediği gibi geçmişte sıfat-fiil eki olarak kullanılırken günümüzde bu özelliğini kaybetmiş değildir. Bu birleşik yapıdaki -I eki geçmişte sıradan bir fiilden isim yapma ekirken Türkiye Türkçesinde sıfat-fiil eki olarak da kullanılmaya başlamıştır.

Bu çalışmada Türkiye Türkçesindeki fiilden isim yapan *-I* ekinin⁴ sıfat-fiil ekleri arasında sayılması gerektiği üzerinde durulacaktır. Bu ek, *-I* edilgenlik ekiyle genellikle kalıplaşarak yaygın bir şekilde fiillerden sıfat türetmektedir. Örnek: *asılı ceket, serili örtü, ekili tarla, gömülü hazine, kurulu saat, kapalı kapı, yığılı odun, koşulu at* vs.

Yukarıda söylediğimiz gibi bir ekin fiilden sıfat türetmesi, sıfat-fiil eki sayılabilmesi için yeterli değildir. Asıl belirleyici olan fiil tabanının tamlayıcı alabilmesidir. Dolayısıyla bu ekle türetilen sıfatların tamlayıcı alıp almadıklarına bakmak gerekir:

Akşam, [(dört bir yanı örümcek ağlarıyla sarılı) (ev)]e⁵ girdim kapıyı büyük demir anahtarla açıp (F. Edgü, Dönüş, YTÖ 3).

Bu cümledeki *sarılı* kelimesi fiilden türemiş bir sıfattır. Ayrıca “dört bir yanı” ve “örümcek ağlarıyla” unsurları da tamlayıcı olarak *sarılı-* fiil tabanına bağlanmıştır. Dolayısıyla; *-I* ekiyle fiilden türemiş bir sıfat, aynı zamanda tamlayıcı da almıştır. Bu durum, bir kelimenin sıfat-fiil ve bir ekin de sıfat-fiil eki sayılabilmesi için yeterlidir. Ancak, *-I* ile türemiş bir sıfatın tamlayıcı alabilmesi acaba sadece bu fiile veya bu yazara mahsus istisnâ bir durum mudur? Aşağıdaki farklı yazarlara ait cümlelerdeki farklı fiillerden bu ekle türemiş sıfatlara bakıldığında bunun istisnâ bir durum olmadığı anlaşılır:

Düşünsenize, [(3 tarafı deniz ve rüzgarla çevrili) (bir Türkiye)], deniz ve kıyı renklerini de kullanmaya başlıyor... (F. Çekirge, Star, 01.07.2000)

Ceplerde [(döviz hesabına davalı) (kredi kartları)] taşınmalıydı (G. Civaoğlu, Milliyet, 20.09.1997).

[(Büyük seramik saksılara dikili) (çiçekler)]iniz, insan yiyen bitkiler gibi, dallarını gözüme gözüme sokuyorlar (M. İ. Karatepe, Çok Haklısınız Efendim, YTÖ 1).

Çay vakti [(kızarmış küçük ekmeklere sürülü) (reçel ve tereyağı)]yla kahvaltı ediyoruz (S. İleri, Gelinlik Kız, YTÖ 1).

Çanlar çaldı, yeni evliler, evlenme giysileri içinde, çağrılılar, kara giysileriyle, [(kiremit rengi taşlar döşeli) (kilise avlusu)]na çıktılar (D. Özlü, Evlenme Töreni, YTÖ 3).

[(Çatalın altına asılı) (yağdanlık)]tan tavuk kanadını alıp tekerlekleri yağladı (K. Tahir, Arabacı, YTÖ 3).

Sakine'yle geceleri uyumayıp, [(düzlüğe yavılı ve çoğu karanlığa gömülmüş) (evler)]in sessizliğinde konuşup dertleşirlerdi... (S. Çokum, Rozalya Ana, YTÖ 4)

İhtiyar ninesi, avucunda tuttuğu elin soğuduğunu hissedince hastanın, [(suva gömülü) (yuvarlak vapor camları)] gibi kirli şeffaflıkta du-manlanan gözlerinin dikilip kaldığını gördü (R. H. Karay, Hakkı Sü-kût, MH).

İçeri girdi; [(komşunun kuyusundan taşma bir su ayağından kuvvet alan bodur kabaklar dizili) (bir bahçe)]si ve iki yer odası vardı (R. H. Karay, Yatık Emine, MH).

Bahçeden geçerken hareli bir dokuma çarşafa sımsıkı bürünmüş, [(yüzü iki katlı peçeyle kapalı) (bir kadın)]a tesadüf ettim (R. N. Gün-tekin, ÇK).

İşte, öküzleri böyle koşulu bulduk derede (Y. Kemal, İM 1).

Oğlan odadaki, [(duvara oyulu) (bir dolap)]tan yepyeni bir tabanca çıkardı babasına verdi (Y. Kemal, İM 1).

Projektörler [(kısa otlarla örtülü) (bir tarla)]yı ve hemen önümüzdeki derince bir hendeği aydınlatıyordu (S. Ali, Uyku, BÖ 2).

Yüzlerce, belki binlerce senelik zeytin ağaçlarının arasında uzanan, çukur, [(iki vanı böğürtlen ve havıtlarla örülü) (yol)]da ağır ağır yürüyordum (S. Ali, Hasanboğuldu, BÖ 2).

İlerde, ağaçsız bir bayırda, yeni biçilmiş bir tarla ile, bunun aşağı tara-fında, çukurda, [(mısır ekili) (küçük bir bahçe)], yanında bir kuyu, bi-raz ötede kerpiç bir kulübe vardı (S. Ali, Sulfata, BÖ 2).

[(Yere serili) (şilte)]nin ortasında da, bu kandan, zift gibi kapkara, bir büyük leke hâsil olmuştu (Y. K. Karaosmanoğlu, Y).

Gözlerim, dumandan yanarak akıyordu ve hançerem [(zifir tıklı) (bir boru)]ya dönmüştü (Y. K. Karaosmanoğlu, Y).

Böyle dolaşıp dururken, bir seferinde içeriye giren Satı Kadın 'Doğum yaklaşıyor` dedikten sonra Deli Kurt'a [(çadırın yan direklerinden bi-rinde takılı) (iri torba)]yı göstererek: (Atsız, DK)

Deli Kurt, yeniden heyecanlandı ve çevrenin [(kanla yazılı) (yer)]ini öptükten sonra yere bakarak düşünmeye başladı (Atsız, DK).

Birdenbire, kasırganın [(ulu ağaçlardan *kurulu*) (bir orman)]a çarpmasındaki sese benzer ürpertici, fakat güzel bir gürültü sonsuz alanı kapladı /.../ (Atsız, RA).

Görüldüğü gibi *-I* eki, birçok yazar tarafından tipik bir sıfat-fiil eki olarak kullanılmıştır. Bu ekin kullanıldığı örnekler daha fazladır; ancak buraya durumun daha iyi anlaşılabilmesi için hem sıfat görevinde kullanılmış hem de tamlayıcı almış örnekler alınmıştır. Yoksa, sıfat-fiiller cümle içerisinde her zaman sıfat görevinde kullanılmazlar; ayrıca her zaman tamlayıcı da almazlar. Önemli olan, sıfat olarak kullanılabilme ve tamlayıcı alabilme özelliğine sahip olmalarıdır.

Fiilden isim yapan *-I* eki, örneklerden de anlaşıldığı gibi sıfat-fiil eki olarak kullanıldığında işlev bakımından *-miş* ekine çok yakındır. Dolayısıyla, *-I* eki geçmiş zaman sıfat-fiili türetir. Ancak, *-I* eki sadece edilgen çatılı fiillerde kullanılırken *-miş* ekinin kullanım alanı daha yaygındır; hem kök fiillerde hem de değişik çatı eklerini almış fiillerde kullanılabilir.

Bu ekin önemli bir özelliği, yukarıda da belirtildiği gibi sadece *-I* ekiyle yapılmış edilgen çatılı fiillere gelmesidir.⁶ Dolayısıyla, bu ek her zaman *-I* ekiyle birlikte kullanılır. Hatta *-I* ve *-I* ekleri bazı örneklerde birleşik bir ek gibi kullanılırlar. Ancak bu birleşme sadece bazı fiillere mahsus geçici bir birleşmedir.⁷ Bu tip fiillerden *dayalı*, *döşeli*, *tıklı* gibi örneklerde *lı / li* ses grubu isimden isim yapan *-II* eki zannedilebilir; fakat *daya-*, *döşe-*, *tıka-* gibi kelimeler fiil oldukları için bu eki almaları mümkün değildir. Diğer taraftan, bu tip kelimelerin *dayalı* < *daya-g-lı* gibi bir yapıdan geldiği de iddia edilebilir; ancak bu kelimelerde bir edilgenlik anlamı bariz bir şekilde sezilmektedir. Dolayısıyla, bu tip kelimelerin *-I* ve *-I* ekleriyle türetildiği açıktır. Ancak, *yazılı* ve *yapılı* gibi bazı örnekler ise duruma göre *yaz-ı-lı* (*sınav*), *yap-ı-lı* (*adam*) biçiminde de *yaz-(ı)l-ı* “yazılmış olan”, *yap-(ı)l-ı* “yapılmış olan” biçiminde de olabilir.⁸

Sonuç olarak şunlar söylenebilir: Şimdiye kadar Türkiye Türkçesinin sıfat-fiil ekleri arasında gösterilmeyen *-I* eki, kalıcı isimler türetebildiği gibi *-I* ile türetilmiş edilgen çatılı fiillerde tipik bir sıfat-fiil eki olarak da kullanılabilir. Bu yüzden dil bilgisi kitaplarında bu ek hem fiilden isim yapan ekler başlığında hem de sıfat-fiil ekleri başlığında incelenmelidir.

Açıklamalar:

1. Örnek olarak bk. Ergin 1993: 188–189, 315–319; Korkmaz 2003: 67–109, 909–980.
2. Bu özellik aynı zamanda bütün fiilimsi ekleri için belirleyici bir ölçüttür.
3. Araştırmacının *-ik* ekinden kastı *-k* ekidir; *-ili* ekinden kastı ise, kendisinin de “fiilden üreme isimler” başlığı altında (s. 251-252) açıkladığı gibi, *-I* edilgenlik eki ve *-I* fiilden isim yapma eklerinin birleşmesinden oluşmuş birleşik bir yapıdır.
4. Bilindiği gibi bu ek, eski *-g* ekinin önündeki yardımcı sestir. Oğuz Türkçesinde “g” seslerinin düşmesi sonucunda aslında yardımcı ses olan *-I* ek durumuna geçmiştir. Ayrıntılı bilgi için bk. Ergin 1993: 182-183.
5. Örnek cümlelerde altı çizili kısımlar *-I* ile türemiş sıfat-fiilleri ve ona bağlı tamlayıcıları göstermektedir. Ayraç içindeki kısımlar ise [(yardımcı unsur/sıfat) (asıl unsur/isim)] biçiminde sıfat tamlamasını göstermektedir.
6. Bu ek geçişsiz fiillerden *-I* veya *-n* ekiyle türemiş fiillere gelmez; ancak geçişsiz fiillerden *-I* veya *-n* ekiyle türeyen fiillerin çatısı “öznesiz çatı” veya “meçhul çatı” diye adlandırıldığı için ve bu çatı temelde edilgen çatıdan farklı olduğu için *-I* ekinin sadece edilgen çatılı fiillere geldiğini söylemek yanlış sayılmaz.
7. Eklerdeki geçici birleşmeler için bk. Karadoğan 2004.
8. Aynı yönde görüşler için bk. Ergin 1993: 182–183.

Taranan Metinler

- BÖ 2 Sabahattin Ali, 2001, *Bütün Öyküleri II. Yeni Dünya, Sırça Köşk, Esirler (Oyun)*, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- ÇK Güntekin, R. Nuri, 1986, *Çalkıuşu*, İstanbul: İnkılâp Kitabevi.
- DK Atsız, 1997, *Delî Kurt*, İstanbul: İrfan Yayınevi.
- İM 1 Kemal, Yaşar, İnce Memed 1, İstanbul: Toros Yayınları.
- MH Karay, R. Halid, 1981, *Memleket Hikâyeleri*, İstanbul: İnkılâp ve Aka Kitabevi.
- RA Atsız, 1997, *Ruh Adam*, İstanbul: İrfan Yayınevi.
- Y Karaosmanoğlu, Y. Kadri, 1985, *Yaban*, İstanbul: İletişim Yayınları.
- YTÖ 1 Lekesiz, Ömer, 1997, *Yeni Türk Edebiyatında Öykü 1*, İstanbul: Kaknüs Yayınları.
- YTÖ 3 Lekesiz, Ömer, 1999, *Yeni Türk Edebiyatında Öykü 3*, İstanbul: Kaknüs Yayınları.
- YTÖ 4 Lekesiz, Ömer, 2001, *Yeni Türk Edebiyatında Öykü 4*, İstanbul: Kaknüs Yayınları.

Kaynakça

- BANGUOĞLU, T. (2000), *Türkçenin Grameri*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları 528.
- BAYRAKTAR, N. (2004), *Türkçede Fiilimsiler*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları 838.
- ERGİN, M. (1993), *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul: Bayrak Basım / Yayım / Tanıtım.
- KARADOĞAN, A. (2004), Türkiye Türkçesinde Birleşik Eklerle Oluşturulmuş Sözlük Ögeleri, *Türk Dili* 634, s. 541-549.
- KORKMAZ, Z. (2003), *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları 827.

A New Participle Suffix in Turkish as Spoken in Turkey: *-I*

Ahmet KARADOĞAN*

Abstract: This study first sets down the conditions in which a suffix can be regarded as a participle- suffix. It then suggests that the suffix – I, which is normally not regarded as a participle suffix in grammar books or other studies, should also be named as a participle suffix. The study demonstrates how this suffix is used as a rather typical participle suffix through examples from texts written in Turkish as spoken in Turkey.

Key Words: Turkish as spoken in Turkey, participle, participle Suffix, suffix *-I*

---

* Kirikkale University, Faculty of Science and Letters, Department of Turkish Language and Literature / KIRIKKALE
ahkaradogan@yahoo.com

Суффикс отглагольного прилагательного -I- (-Ы) в турецком языке

Ахмет КАРАДОАН*

Резюме: В данной работе рассматриваются преимущественно основные общие признаки, свойственные отглагольному прилагательному. Согласно этим признакам, можно считать, что суффикс -I- является суффиксом отглагольного прилагательного, так как превращает глагол в прилагательное. В грамматических учебниках этот суффикс не изучается в этом его качестве. Несмотря на это, в данной работе приведено много примеров, взятых из турецкой литературы, с помощью которых показано, что суффикс -I- исполняет функцию суффикса типичного отглагольного прилагательного.

Ключевые Слова: отглагольное прилагательное, турецкий язык, суффикс -Ы, суффикс отглагольного прилагательного

---

* Университет Кырыккале, научно- литературный Факультет, Отделение Турецкого языка и Литературы / г. КЫРЫККАЛЕ
ahkaradogan@yahoo.com